

ние се промѣнило на петнадесетгодишенъ затворъ въ окови у една правителствена тъмница; прѣнесли го на Шпилбергъ, въ Моравия, отъ дѣто излѣзълъ ед-вамъ на Августъ 1830. Съчинението му **Тъмницитѣ ми** е расказванѣто на затворѣтъ му.

« Не можъ да искажижъ колко тая книга е хубава, колко е направена безъ прѣстревки, и колко е чиста отъ страсти и отъ идеи на сегашното врѣме. Единъ политически затворникъ, който не прави никакъ отъ изложенията си едно изложение, у което да говори пакъ за въ полза на партията си, единъ политически затворникъ безъ гнѣвъ и безъ сърдна противъ вардачитѣ си, да сѣди десетъ години на Шпилбергъ, и безъ да си отмѣстява, това е чудото на тая книга.

« Сравнете малко нѣщо онова, което щѣше да бѣде полезно у книгата на Силвио Пеллико, ако тая книга да бѣше единъ политически памфлетъ, съсъ онова, което тя сега съдържява. Какво щеше да ни научи политическата книга? Нали че Австрия се мрази у Италия (Италия тогази бѣше подъ Австрия), че хумотятъ ѝ е тежъкъ, че полицията ѝ е съмнителна, че сѣдилищата ѝ докаруватъ строгостта до безправ-